

ŠARA, 30. jubilarni uspon na Titov Vrh KOBILICA (2528 mnv) i TITOV VRH (2747 mnv)

Šar planina zauzima severozapadni deo Makedonije. Zelena površina Šar planine se može uporediti sa najvećim zelenim planinskim površinama u Evropi. Šaru okružuju Tetovska i Gostivarska dolina na severoistoku, Mavrovsko jezero na jugu i masov Korab na zapadu. Malim delom masiv Šare zalazi i na teritoriju Albanije, dok severni i severozapadni deo leži na teritoriji Kosova. Šar planina je dugačka 80 km, a široka oko 30 km, poseduje glečerski reljef, prelepe šume i reke. Šara ima 43 vrha iznad 2500 mnv. Zanimljivo je da, ukoliko se pođe Šar planinom od vrha Ljuboten, može se preći grebenima sve do vrha Korab, u dužini od oko 80 km, pri tom se ne spuštajući ispod visine od 2000 mnv!

Petak, 27.05.2011. - U 20.00 grupa od 31 planinara krenula je put Makedonije. Prognoza vremena je prilično loša, no ne mari. Planina je planina sa svim svojim čarima i čudima. Predah u Predejanama, a onda uskoro stižemo i na granicu.

Subota, 28.05.2011. - U selo Brodec (1200 mnv), polaznu tačku za uspon na Kobilicu, stigli smo oko 05.00. i već u 05.45 svi smo manje-više bili spremni za polazak. Staza u početku vodi kroz selo u koje smo pristigli, a koje se nalazi odmah iznad Tetova, a zatim kroz šumu izlazi na prelepi plato odakle nas sa desne strane sačekuje divan greben Kobilice, a sa leve u daljini nam se osmehuju i ostali vrhovi Šare. Sasvim u daljini nazire se i Titov vrh. Uspón je krenuo od samog početka staze. Sa nama je i lokalni vodič, koji nas strpljivo vodi preko predivnih livada punih ljubičica i ostalog cveća.

U daljini se nazire Titov vrh

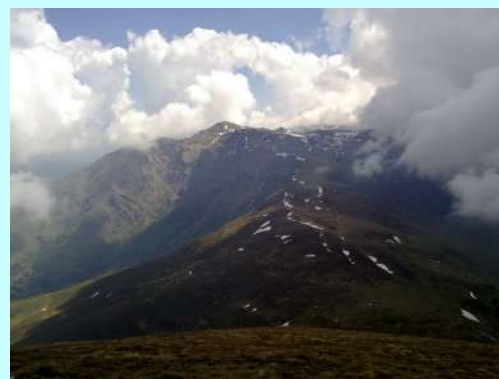

Završni uspon na Kobilicu

Na platou, uz potocić, pravimo malu pauzu da dospemo vode, a zatim nastavljamo dalje, ka obližnjem katunu gde ćemo napraviti veću pauzu.

Jos malo do vrha Kobilice

Pogled sa Kobilice

U nastavku polako, preko kamenite padine izlazimo na vrh Kobilice (2528 mnv). Pogled je prelep na ostale vrhove Šare. Slikanje grupe i polazak nazad. Nastavljamo silazak do platoa, ovaj put presecajući dolinu pravom linijom i ne vraćajući se u katun. Pauza, nastavak i oko 14.30 – 15.00 smo stigli do prevoza, koji nas je potom prevezao na Popovu Šapku, na severozapadu Makedonije, gde nas je čekao smeštaj u hotelu.

Na vrhu Kobilice 2528 mnv

Nedelja – Ustajanje u 05.00, doručak i polazak u 06.00. Prosečno, od Popove Šapke (1700 mnv) do Titovog vrha (2747 mnv), za stazu dužine 12 km, potrebno je oko 4 i po sata. Ove godine se održava 30. jubilarni uspon na drugi po visini vrh u Makedoniji, Titov vrh. Prvi kilometar idemo putem, da bismo se zatim odvojili na divne cvetne livade. Usput nailazimo na potociće i krpe snega.

Polazak na Titov

Vreme nas služi

Vreme je dobro za penjanje, ponekad se malo spuste oblaci, odigraju pokoji valcer na vrhovima, a zatim se podignu da nam pruže predivan pogled na lepoticu Šaru.

Kolona ka Titovom vrhu

Posle skoro dva i po sata hoda pravimo prvu pauzu, ali se ne zadržavamo dugo. Vreme nam ide na ruku i treba ga iskoristiti. Uspon nije jak, uglavnom se ide izohipsom, blago dobijajući na visini. Tek nakon nešto više od 3 sata hoda mogli smo da vidimo vrh sa poznatom kulom. Od samog vrha deli nas još oko sat hoda.

Uspon na Titov

Igra prirode

U nastavku, uspon vodi kamenitom padinom, a pred sam izlazak na vrh dočekuju nas velike stene sa obe strane staze, čineći poseban prirodni ulaz na završni plato. Pogled unazad otkriva nam dugačak greben i još stotine sitnih pokretnih tačkica koje nadiru ka istom cilju.

Prolaz ka vrhu

Osvrt na greben

A napred, oko kule, sjatilo se već stotinu planinara i skoro isto toliko zastava. Na vrh izlazimo oko 11.00. Na našu radost, oblaci nam dozvoljavaju predivan pogled na okolne vrhove – Mali Turčin (2702 mnv) i Bakardan (2700 mnv).

Titov vrh 2747 mnv

Grupa na Titovom vrhu

Okupljanje naše grupe na vrhu, podizanje zastava, slikanje i kretanje nazad. Spust uvek ide brže i oko 14.30 smo kod našeg hotela, usput posećujući malu crkvicu. Tura je bila uspešna. Zadovoljni i umorni krećemo sa Popove Šapke nešto posle 16.00. Pauzu pravimo ponovo u Predejanama, a u Beograd stižemo oko ponoći sa novim lepim utiscima koje smo jedva čekali da podelimo sa onima koji nisu bili sa nama.

Vođa puta: [Vladisav Matković](#)

Pomoćnik: [Milan Pamučar](#)

Izveštaj: [Teodora Stanković](#)

Fotografije: [Teodora Stanković](#), [Dragica Kocić](#) i [Vladislav Matković](#)